

Dosarul nr. 3-61/20
2-20061771-02-3-09062020-1

HOTĂRÂRE
În numele Legii

19 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele completului

Anatolie Minciuna

Judecătorii

Ecaterina Palanciuc și Veronica Negru

Grefier

Marina Samatiuc

Examinînd în ședință de judecată publică, în ordinea contenciosului administrativ, acțiunea Asociației Procurorilor pentru Ordine și Dreptate împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, persoană terță Procuratura Generală privind anularea unor prevederi din Regulamentul cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor Procuraturii, aprobat prin Hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-259/16 din 22.12.2016

Procedura:

La originea cauzei se află acțiunea înaintată la data de 09 iunie 2020 de Asociația Procurorilor pentru Ordine și Dreptate către Consiliul Superior al Procurorilor, terț Procuratura Generală depusă în temeiul prevederilor art.13, art.14 și art.17 al Legii contenciosului administrativ, art.17 și art. 39 alin.(2) din Codul administrativ, solicitînd instanței anularea prevederilor lit. b), d) și e) al pct. 5.2. din Capitolul V al Regulamentului cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor Procuraturii, aprobat prin Hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-259/16 din 22.12.2016, ca fiind contrare legii.

Reclamantul a pretins că prevederile contestate în pricină contravin direct prevederilor: - art.20 alin.(1) lit.f) și alin.(3), art.35 alin.(1), art.41 alin.(5) a Legii cu privire la procuratură nr.3 din 25.02.2016, art.211 alin.(1) și (3) Codul muncii, art.16 alin.(2) a Legii cu privire la actele normative nr.100 din 22.12.2017.

În procesul examinării acțiunii, au fost ascultate pozițiile părților prezente în proces, adică a reclamantului și pîrîtului - Consiliul Superior al Magistraturii, care a depus și referință asupra acțiunii.

În fapt :

La 22.12.2016, Consiliul Superior al Procurorilor a adoptat Hotărârea nr. 12-259/16, prin care a aprobat Regulamentul cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor Procuraturii.

La 04.05.2020 Asociația Procurorilor pentru Ordine și Dreptate a depus la Consiliul Superior al Procurorilor un demers, copia căruia a fost adresat Procuraturii Generale, prin care a solicitat revizuirea prevederilor pct. 5.2. din Regulament, deoarece acestea contravin prevederilor legale.

La 27.05.2020 în adresa Consiliului Superior al Procurorilor a parvenit nota Procuraturii Generale, prin care, urmare a unei analize, s-a consemnat existența unor neconcordanțe normative a prevederilor contestate ale Regulamentului și normelor legale, care au o forță juridică superioară.

La 28.05.2020 Consiliul Superior al Procurorilor a examinat în ședința publică demersul Asociației Procurorilor pentru Ordine și Dreptate și a decis: ”A respinge demersul privind revizuirea unor prevederi din Regulamentul cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor Procuraturii, înaintat de Asociația Procurorilor pentru Ordine și Dreptate”.

Legislația pertinentă:

Prevederile Constituției RM :

Articolul 124

Procuratura

“(1) Procuratura este o instituție publică autonomă în cadrul autorității judecătorești, ce contribuie la înfăptuirea justiției, apărarea drepturilor, libertăților se intereselor legitime ale persoanei, societății și statului prin intermediul procedurilor penale și al altor proceduri prevăzute de lege.

(2) Atribuțiile Procuraturii sunt exercitate de procurori.

(3) Competențele, modul de organizare și funcționare a Procuraturii se stabilesc prin lege.”

Articolul 125¹

Consiliul Superior al Procurorilor

“(1) Consiliul Superior al Procurorilor este garantul independenței și imparțialității procurorilor.

(2) Consiliul Superior al Procurorilor este constituit, în condițiile legii, din procurori aleși din cadrul procuraturilor de toate nivelurile și din reprezentanți ai altor autorități, instituții publice sau ai societății civile. Procurorii în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor constituie o parte importantă.

(3) Consiliul Superior al Procurorilor asigură numirea, transferarea, promovarea în funcție și aplicarea măsurilor disciplinare față de procurori.

(4) Modul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Procurorilor se stabilește prin lege.”

Prevederile relevante ale Legii nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură

Articolul 1. Procuratura

Procuratura este o instituție publică autonomă în cadrul autorității judecătorești care, în procedurile penale și în alte proceduri prevăzute de lege, contribuie la respectarea ordinii de drept, efectuarea justiției, apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei și ale societății.

Articolul 3. Principiile de organizare și de activitate a Procuraturii și a procurorului

“[...]

(4) Procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

[...]”

Articolul 35. Măsurile de încurajare

(1) Pentru îndeplinirea impecabilă a atribuțiilor de serviciu, pentru succese remarcabile în activitate sau pentru anumite acțiuni pătrunse de spirit de sacrificiu procurorii pot fi încurajați prin:

“[...]

d) acordarea distincțiilor Procuraturii, aprobate de Consiliul Superior al Procurorilor.

(2) Măsurile prevăzute la alin.(1) se aplică în baza criteriilor stabilite prin regulament aprobat de Consiliul Superior al Procurorilor. Acestea se aplică prin ordinul Procurorului General, la propunerea Consiliului Superior al Procurorilor.

(3) Pentru merite deosebite în serviciu, procurorii pot fi propuși spre decorare cu distincții de stat. Propunerile de decorare cu distincții de stat le înaintează Consiliul Superior al Procurorilor.

(4) Nu pot fi aplicate măsurile de încurajare prevăzute la alin.(1) și (3) procurorilor în privința cărora este pornită o procedură disciplinară sau care au sancțiuni disciplinare nestinse.

Articolul 41. Condițiile și consecințele aplicării sancțiunilor disciplinare

“[...]

(3) Termenul de acțiune al sancțiunii disciplinare este de un an de la data aplicării.

[...]

(5) În termen de un an de la data aplicării sancțiunii disciplinare, procurorul nu poate fi promovat și nu poate beneficia de nicio măsură de încurajare.

Articolul 70. Competența Consiliului Superior al Procurorilor

(1) Consiliul Superior al Procurorilor are următoarele competențe:

a) elaborează și aprobă regulamentele privind activitatea sa, privind funcționarea colegiilor sale și alte regulamente care îl vizează;

[...]

(2) Regulamentele aprobate de Consiliul Superior al Procurorilor se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor.

Prevederile relevante ale Codului Muncii:

Articolul 211. Termenul de validitate și efectele sancțiunilor disciplinare

(1) Termenul de validitate a sancțiunii disciplinare nu poate depăși un an din ziua aplicării. Dacă pe parcursul acestui termen salariatul nu va fi supus unei noi sancțiuni disciplinare, se consideră că sancțiunea disciplinară nu i-a fost aplicată.

[...].”

Prevederile relevante ale Legii nr.100 din 22.12.2017 cu privire la actele normative:

Articolul 3. Principiile activității de legiferare

“[...]

(4) Actul normativ trebuie să se integreze organic în cadrul normativ în vigoare, scop în care:

a) proiectul actului normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel cu care se află în conexiune;

b) proiectul actului normativ întocmit în temeiul unui act normativ de nivel superior nu poate depăși limitele competenței instituite prin actul de nivel superior și nici nu poate contraveni scopului, principiilor și dispozițiilor acestuia.

Articolul 16. Actele normative ale autorităților administrației publice centrale de specialitate și ale autorităților publice autonome

(1) Autoritățile administrației publice centrale de specialitate și autoritățile publice autonome emit sau aprobă, în condițiile legii, acte normative.

(2) Actele normative ale autorităților administrației publice centrale de specialitate și ale autorităților publice autonome sînt emise sau aprobate numai în temeiul și pentru executarea legilor și a hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului. Actele normative respective se limitează strict la cadrul stabilit de actele normative de nivel superior pentru executarea cărora se emit sau se aprobă și nu pot contraveni prevederilor actelor respective. În clauza de adoptare a actelor normative ale autorităților administrației publice centrale de specialitate și ale autorităților publice autonome se indică expres actul normativ superior în temeiul căruia acestea sînt emise sau aprobate.

[...]

Prevederile Codului administrativ nr.116 din 19.07.2018:

Articolul 191. Competența jurisdicțională pentru acțiunea în contencios administrativ

“[...]

(2) Curțile de apel soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva actelor administrative normative, care nu se supun controlului de constituționalitate.

[...]

Articolul 194. Limitele examinării judiciare

(1) În procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

(2) În procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărîrile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Articolul 224. Hotărîrile instanței de judecată

(1) Examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri:

“[...]

e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul;

f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e).

[...]

Articolul 227. Publicarea unei hotărîri de control normativ

(1) O hotărîre definitivă a instanței de judecată privind anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ intrat în vigoare în urma publicării în sursa oficială se publică în aceeași sursă. Instanța de judecată poate dispune publicarea suplimentară într-o altă sursă de informare.

(2) Cheltuielile legate de publicarea hotărîrii le suportă pîrîtul.

Articolul 228. Efectele anulării unui act administrativ individual sau normativ

(1) Actul administrativ individual anulat în tot sau în parte de către instanța de judecată nu produce efecte juridice, în totalitate sau în partea anulată, din momentul emiterii lui.

(2) Actul administrativ normativ anulat în tot sau în parte de către instanța de judecată nu produce efecte juridice din momentul în care hotărîrea instanței de judecată devine definitive.

Articolul 12. Actul administrativ normativ

Un act administrativ normativ este actul juridic subordonat legii adoptat, aprobat sau emis de o autoritate publică în baza prevederilor constituționale sau legale, care nu se supune controlului constituționalității și stabilește reguli de aplicare obligatorii pentru un număr nedeterminat de situații identice.

Articolul 21. Legalitatea

(1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

(2) Exercițarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate.

Articolul 22. Cercetarea din oficiu

(1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

(2) Faptele deja cunoscute autorităților publice sau instanțelor de judecată competente, faptele general notorii și faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, pînă la proba contrară.

Fondul cauzei :

Argumentele reclamantului :

Explică reclamantul că, prevederile punctului 5.2. lit. b) din Regulamentul cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor Procuraturii, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-259/16 din 22.12.2016, contravine prevederilor Legii cu privire la Procuratură, care stabilește expres la articolul 41 aliniatul (3) că termenul de acțiune al sancțiunii disciplinare este de un an de la data aplicării. Respectiv, aliniatul (5) al articolului 41 din Legea prenotată prevede că în termen de un an de la data aplicării sancțiunii disciplinare procurorul nu poate beneficia de nici o măsură de încurajare.

Astfel, termenul de 5 ani, inclus în Regulamentul menționat, ce privează procurorii de dreptul de a beneficia de măsuri de încurajare, nu este prevăzut în nici un act normativ de nivel superior și contravine prevederilor Legii cu privire la Procuratură, care se atribuie la categoria legilor organice. În corespundere cu principiul respectării ierarhiei actelor normative consideră că Regulamentul urmează a fi adus în concordanță cu legea.

Mai mult, Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept (Comisia de la Veneția) în Opinia comună asupra proiectului de lege cu privire la Procuratura Republicii Moldova CDL(2015)005 din 23.02.2015, a criticat dur stabilirea prin Lege a unui ”termen de acțiune” al sancțiunii disciplinare pentru procurori, subliniind că ”Termenul de acțiune” al sancțiunilor disciplinare este de un an de la data aplicării, perioada în care procurorul nu poate fi promovată într-o funcție ierarhic superioară și nu poate beneficia de nici o măsură de încurajare (Articolul 42 alin. (5)). Se propune ca această prevedere să fie reexaminată. Pe de o parte, un avertisment sau o mustrare, de obicei, nu are un anumit ”termen de acțiune”, ci, pur și simplu, există. Pe de altă parte, excluderea promovării etc. pentru o anumită perioadă de timp, indiferent de circumstanțele individuale, pare să nu fie o soluție flexibilă (pct. 117).

Astfel, Consiliul Superior al Procurorilor a dezvoltat această idee vicioasă, criticată de structurile Consiliului Europei, extinzând termenul de 1 an până la 5 ani, printr-un act normativ cu forță juridică inferioară Legii, fără a avea nici un temei legal.

În ceea ce privește interdicțiile impuse de prevederile literelor d) și e) a pct.5.2. din Regulamentul menționat și anume: 1) lipsa bunei reputații în colectiv sau în societate și 2) existența altor motive întemeiate, aceste criterii nu interferează cu rigorile normative ale Legii nr.3 din 25.02.2016. Acestea sunt contrare exigențelor calității legii existând un vid normativ, în ceea ce privește definirea criteriilor de evaluare a „bunei reputații în colectiv sau în societate” sau „alte motive întemeiate”, situație juridică care nu permite stabilirea cu exactitate a situațiilor în care procurorului i s-ar refuza aplicarea măsurilor de încurajare.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că o normă este clară, accesibilă și previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane să-și corecteze conduita și să fie capabilă, cu consiliere adecvată, să prevadă într-o măsură rezonabilă consecințele care pot apărea dintr-o normă. Sfera de aplicare a conceptului de previzibilitate depinde în mare măsură de conținutul instrumentului normativ în cauză, de domeniul pe care îl reglementează, precum și de numărul și de statutul destinatarilor săi. Persoanele care exercită o activitate profesională trebuie să dea dovadă de o prudență mai mare în cadrul activității lor și este de așteptat ca acestea să-și asume riscurile inerente activității lor.

Menționează că, Legea nr.3 din 25.02.2016, în art.20 alin.(1) lit. f), operează cu conceptul de „reputație ireproșabilă” în calitate de condiție inerentă obținerii și deținerii statutului de procuror. Alin.(3) al aceleiași norme condiționează, expres și exhaustiv, existența reputației ireproșabile de lipsa următoarelor circumstanțe: a) a fost eliberată din funcțiile specificate la alin.(3) pentru încălcări în activitatea profesională din ultimii 5 ani; b) face abuz de alcool sau este consumator de substanțe psihotrope, toxice sau de droguri; c) are interdicția de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică, ce derivă dintr-un act de constatare al Autorității Naționale de Integritate.

Circumstanțele care afectează reputația ireproșabilă a procurorului, specificate de alin.(3) art.20 a Legii nr.3 din 25.02.2016 își găsesc detaliere neechivocă în conținutul Codului de etică al procurorilor și interferează cu principiile integrității și corectitudinii. Nerespectarea oricărei prevederi din Codul de etică al procurorilor atrage răspunderea și sancționarea disciplinară a procurorului, respectiv, excluderea beneficiului de a fi încurajat se va realiza, în termen de 1 an de la data aplicării sancțiunii, în baza art. 41 alin. (5) din Legea cu privire la Procuratură, nefiind necesar de a menține în calitate de interdicții suplimentare formulele existente la moment la literele d) și e) a pct.5.2. din Regulament, prin urmare și aceste condiții urmează a fi anulate.

În această ordine de idei consideră reclamantul că, sunt în contradicție cu Legea atât condiția prevăzută în litera b) a pct. 5.2. din Regulament, prin care se extinde termenul de acțiune a sancțiunii disciplinare aplicate procurorului de la 1 an până la 5 ani, cât și condițiile stabilite prin literele d) și e) a pct. 5.2. din Regulament, lipsite de precizie și claritate, dar și nefiind stabilite prin Lege în calitate de condiții pentru aplicare față de procuror a măsurilor de încurajare.

Argumentele pîrîtului :

A comunicat reprezentantul Consiliului Superior al Procurorilor că, argumentul reclamantului că prevederile pct.5.2 lit.b), d) și e) contravin prevederilor Legii cu privire la Procuratură și sunt contrare exigențelor calității

legii, nu pot fi reținute, ori alin.(1) art.35 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură rezultă explicit că, din perspectivă generică, încurajarea procurorilor se constituie din câteva elemente: condiția prealabilă obligatorie referitoare la prestația profesională (îndeplinirea impecabilă a atribuțiilor de serviciu, succese remarcabile în activitate, anumite acțiuni pătrunse de spirit de sacrificiu), măsurile de încurajare și competența organului de autoadministrare aferentă aplicării acestora.

Măsurile de încurajare reprezintă un set de forme de apreciere ce includ următoarele categorii: mulțumire, cadou simbolic, premiu, distincție. Astfel, între acordarea distincțiilor și exercițiul de încurajare există raportul de parte-întreg, ceea ce denotă că nemijlocit încurajarea este mai largă ca sens și definiție. În esență, pe parcursul unui an de zile de la data aplicării sancțiunii disciplinare procurorul nu beneficiază de nicio măsură de încurajare, iar după expirarea acestui termen în privința lui pot fi aplicate - mulțumirea, cadoul simbolic sau premiul, pentru care de asemenea urmează a fi respectată pre-condiția referitoare la prestația profesională remarcabilă.

Pentru dezbateră privind condițiile de o exigență sporită în care se acordă distincțiile pentru procurori urmează a fi luate în considerație mai multe aspecte ce se referă la statutul procurorului.

Din perspectiva prevederilor normative relevă că deși alin.(1) art.35 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură nu a prevăzut o ierarhie a măsurilor de încurajare, totuși în cazul distincțiilor este consemnat că acestea sunt ”aprobată de Consiliul Superior al Procurorilor”, ceea ce înseamnă că legiuitorul a delegat organului de autoadministrare posibilitatea de a decide criteriile în baza cărora pot fi acordate.

Concomitent, potrivit pct.3.1. lit.a)-d) din Regulament, din categoria distincțiilor Procuraturii fac parte: Crucea „Pentru Merit” de clasele I și II, Medalia „Pentru serviciu impecabil” de clasele I, II și III, Insigna de piept „Eminent al Procuraturii” și Medalia „Veteran al Procuraturii”.

Este o certitudine faptul că, prin actele adoptate Consiliul Superior al Procurorilor nu poate exceda cadrul legal și, în aceste condiții, este necesar ca analiza textului criticat din Regulament să evidențieze dacă exigențele stabilite nu sunt excesive, dacă sunt proporționale scopului urmărit și dacă corespund cerințelor de calitate.

Menționează că interesul public față de activitatea Procuraturii, rolul și funcțiile importante care revin procurorilor într-o societate, impun reguli stricte pentru aceștia și, este notoriu faptul că pentru ei este firesc un nivel mai mare al restricțiilor și obligațiilor care urmează a fi respectate.

Anume această abordare se desprinde chiar din textul jurământului depus la accederea în funcția de procuror, în contextul căruia legiuitorul a subliniat

standarde înalte privind strictețea și modul conștiincios de îndeplinire a atribuțiilor funcționale.

În general, raționamentul instituirii măsurilor de încurajare are, în cazul procurorilor, o dimensiune profundă și interferează strâns cu principiile independenței și imparțialității, dar și cu sfera integrității deontologice a acestora.

Procurorul este obligat să își exercite meseria în conformitate cu legea, să își perfecționeze abilitățile profesionale, astfel încât rezultatele activității sale să fie în corespundere cu așteptările societății că justiția se realizează în beneficiul cetățeanului.

Aprecierea muncii acestuia, din perspectivă patrimonială, este reprezentată de remunerarea muncii în condițiile legii, iar din perspectivă morală, vizează împlinirea sentimentului de contribuire la respectarea ordinii de drept în stat, promovarea imaginii instituției Procuraturii în societate.

Pe cale de consecință, măsurile de încurajare nu pot fi văzute ca o obligație din partea statului față de munca exercitată de către procuror, acestea sunt o apreciere complementară, acordată condiționat, pentru a evidenția un efort deosebit sau o contribuție specială.

Astfel, Consiliul Superior al Procurorilor a notat că, prevederile art.35 din Legea nr.3/2016 nu oferă premisele nașterii unui drept automat pentru aplicarea măsurilor de încurajare, ci doar a unei oportunități, ceea ce descalifică argumentele privind existența în acest caz a unei ingerințe.

Acordarea distincțiilor nu este un drept în sine, ci reprezintă una dintre măsurile de încurajare, iar exigențele impuse în privința acestora nu se reflectă în nici un fel asupra posibilității acordării altor forme de încurajare, fapt care este proporțional cu scopul urmărit la instituirea unor asemenea măsuri de apreciere și anume - evidențierea unui efort deosebit în realizarea atribuțiilor funcției, consolidarea imaginii instituționale și alinierea la cele mai înalte standarde deontologice.

Aplicarea sancțiunii disciplinare are, prin efectul ricoșeu, o latură care transcende coordonatele răspunderii disciplinare, implicând aspecte ce vizează și integritatea deontologică a unui procuror, depășirea căroră necesită un efort mai mare decât împlinirea unui an de la momentul când aceasta a fost stabilită.

În opinia Consiliului Superior al Procurorilor distincțiile poartă o valoare simbolică mai mare în raport cu celelalte măsuri de încurajare și, pornind de la această premisă, este necesar, fără îndoială, ca întinderea în timp a perioadei de "reabilitare" să fie mai mare pentru ca acestea să poată fi acordate pentru procurorul care a fost sancționat disciplinar.

Garantarea independenței și imparțialității procurorilor sunt reperatele constituționale ale activității Consiliului Superior al Procurorilor și, în acest sens, este necesar ca prin toate acțiunile realizate să se facă dovada că obiectivitatea,

echitatea și meritocrația sunt criteriile de care se conduce organul de autoadministrare la îndeplinirea competențelor sale.

Pentru Consiliul Superior al Procurorilor este important ca cerințele de evaluare a ”bunei reputații” a procurorului să fie în măsură să convingă în mod rezonabil un observator terț, dezinteresat și bine informat că măsurile de încurajare pentru procurori, și în special a distincțiilor, se acordă doar celor mai buni reprezentanți ai profesiei.

Procurorilor le revine un rol fundamental în administrarea justiției, iar regulile care le sunt aplicabile în exercitarea importantelor lor atribuții trebuie să încurajeze respectarea și îndeplinirea de către ei a principiilor democratice, contribuind astfel la o justiție penală echitabilă și asigurând o protecție reală a cetățenilor în fața fenomenului infracțional.

Un corp de procurori competent, independent și imparțial este de asemenea esențial pentru ca justiția penală să își îndeplinească rolul în susținerea statului de drept și a constituționalismului. Respectarea statului de drept impune cele mai înalte standarde etice și profesionale în comportamentul procurorilor, atât în serviciul cât și în afara acestuia, capabile să aducă cetățenilor încredere în justiție. Astfel, față de procurori, sunt înaintate un șir de cerințe morale și de conduită specifice, o parte dintre ele fiind incluse în acte normative, altele urmând a fi însușite și respectate ca deziderate ale eticii profesionale.

Astfel, având în vedere că procurorii sunt autoritățile publice care, în numele societății și în interesul public, asigură aplicarea legii acolo unde încălcarea legii este sancționată penal, ținând cont atât de drepturile indivizilor, cât și de necesitatea unui sistem eficace de justiție penală, Consiliul Superior al Procurorii apreciază reglementarea restricțiilor impuse la acordarea decorațiilor Procuraturii drept „necesară într-o societate democratică”.

Prin urmare, în opinia Consiliului Superior al Procurorilor restricția care se prevede în lit.b) pct.5.2. din Regulament, potrivit căreia nu pot fi acordate distincții procurorului timp de 5 ani după sancționarea disciplinară a acestuia, este legală, necesară și proporțională scopului urmărit și anume - consolidarea statutului procurorului în raport cu standardele de activitate și interesul public pentru o justiție corectă (care poate fi realizată numai prin profesioniști exemplari), ceea ce înseamnă că exigențele testului calității sunt întrunite în acest caz.

Sunt relevante unele constatările ale Consiliului Consultativ al Procurorilor Europeni, care în §1 din Avizul său nr.9 (2014) statuează că în toate sistemele de drept, procurorii contribuie la asigurarea că statul de drept este garantat, în mod special, prin înfăptuirea unei justiții echitabile, imparțiale și eficiente, în toate cazurile și în toate fazele procedurii.

Totodată, în § II din același Aviz, acest for european enunță că Procurorii acționează în numele societății și în interes public, în scopul respectării și protejării

drepturilor și libertăților omului, așa cum sunt prevăzute, în special, în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Misiunile de judecător și procuror sunt similare și complementare în ceea ce privește cerințele și garanțiile referitor la statutul și condițiile de muncă, inclusiv recrutarea, formarea, evoluția în carieră, salariul, măsurile disciplinare și transferul (care se poate face numai în conformitate cu legea sau cu acordul lor).

Acesta este motivul pentru care este necesar să se prevadă un mandat potrivit și reglementări adecvate cu privire la promovare, măsuri disciplinare și demitere.

Consiliul Superior al Procurorilor observă că, restrângerea dreptului la încurajare a procurorilor este aplicată pentru apărarea „altui drept”, în particular, protejarea instituției și a prestigiului profesiei, prin urmare această finalitate validează ipoteza corespunderii scopului legitim.

Cu privire la argumentul reclamantului referitor la pretinsul conflict dintre normele de la art.41 alin.3), din Legea nr.3/2016 și prevederile pct.5.2 din Regulament, Consiliul notează că regulile stabilite în lege se referă la un alt obiect de reglementare și anume - răspunderea disciplinară a procurorilor. Din spiritul prevederilor legislative enunțate constată că acestea reglementează principiul individualizării răspunderii în materia disciplinară, astfel ca pentru procurori să fie previzibil cât vor acționa ca durată efectele unei sancțiuni disciplinare. Interpretarea precum că norma din Regulament vine în contradicție cu prevederea din actul normativ superior nu este una întemeiată.

Consiliul Superior al Procurorilor reiterează că restricția prevăzută la lit.b) pct.5.2. din Regulament este proporțională în raport cu obiectivul ce trebuie atins și, prin aceasta, nu este contrară prevederilor legale.

Cu referire la insuficiența de claritate a criteriilor stabilite la pct.5.2 lit.d) și e) din Regulament, privind buna reputație, Consiliul Superior al Procurorilor menționează că condiția respectării bunei reputații este un criteriu mai larg, însă, în prezent există parametri care pot face măsurabil acest criteriu.

Pe această dimensiune este vorba de acea credibilitate de care se bucură procurorul pe plan profesional și moral, ea constituie o combinație a încrederii publice în procuratură și trebuie păstrată pe tot parcursul exercitării funcției de procuror.

Astfel, potrivit prevederilor pct.5.1 din Regulament, procurorii-șefi ai subdiviziunilor Procuraturii Generale sau procurorii-șefi ai procuraturilor teritoriale și specializate pot propune acordarea distincțiilor doar după consultarea cu efectivul din subordine. Această dispoziție prevede obligația consultării opiniei întregului corp de procurori al subdiviziunii colaboratorul căruia se dorește a fi decorat, în acest mod verificându-se reputația de care se bucură acesta în colectiv.

În egală măsură, Consiliul Superior al Procurorilor menționează că, la verificarea bunei reputații sunt avute în vedere următoarele criterii: tipul și împrejurările de săvârșire a faptei, forma de vinovăție, tipul de sancțiune aplicată, conduita adoptată în timpul cercetării disciplinare sau al procesului judiciar, impactul asupra opiniei publice generat de fapta procurorului în cauză, precum și perioada de timp care a trecut de la aplicarea sancțiunii disciplinare sau contravenționale.

Prevederile din lit.e) pct.5.2. din Regulament oferă gradul de suplețe necesară a actului normativ, iar sintagma ”alte motive” nu este improprie cadrului legislativ național, fiind în măsură să asigure flexibilitatea corespunzătoare pentru ca textul să prescrie o regulă să acopere un număr mai mare de situații. În acest caz, a fost prevăzută garanția de contra-echilibru, menționându-se că aceste motive să fie ”întemeiate”, astfel încât să se excludă posibilitatea arbitrariului sau unui eventual abuz.

Pe cale de consecință, Consiliul Superior al Procurorilor constată că criteriile stabilite în pct.5.2 lit.d) și e) din Regulament, sunt suficient de clare și previzibile, fiind aplicate în corespundere cu rigorile legal stabilite.

Codul de etică este constituirea unui comportament ireproșabil al procurorului și nu sancționarea propriu-zisă a acestuia, dar pentru a obține aplicabilitate normele respective necesită garanția intervenirii responsabilității juridice în cazul nerespectării. Or, buna reputație a candidatului constituie o condiție fundamentală pentru ocuparea funcției de procuror și asigurarea disciplinei este indicatorul care determină gradul de corespundere, iar Codul de etică reprezintă o marja de apreciere în acest sens.

Argumentele terțului atras :

Reprezentantul terțului Procuratura Generală, în ședința de judecată a instanței de apel nu s-a prezentat și nici nu a informat instanța despre motivele neprezentării.

În conformitate cu prevederile art.239 alin.(2) din Codul administrativ, participanții la proces se citează. În citație se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea participanților la proces nu împiedică instanța de apel să decidă în privința apelului.

Astfel încât, Completul judiciar a considerat posibil examinarea cauzei în absența participantului care nu s-a prezentat în proces din motive necunoscute instanței, procedura de citare legală fiind respectată.

Aprecierea instanței :

Analizând fondul acțiunii, Completul judiciar observă că prin acțiunea depusă în judecată, reclamantul a înaintat trei pretenții și anume - anularea

prevederilor lit. b), d) și e) al pct. 5.2. din Capitolul V al Regulamentului cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor Procuraturii, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-259/16 din 22.12.2016.

Respectiv, în scopul asigurării accesibilității actului judecătoresc, Completul judiciar consideră necesar a se expune punctual pentru fiecare pretenție aparte.

Completul judiciar notează că, prin prisma prevederilor art.22 alin.(1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În conformitate cu prevederile art.21 din Codul administrativ, autoritățile publice și **instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercițarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate.**

Articolul 12 din Codul administrativ stabilește că, **un act administrativ normativ este actul juridic subordonat legii** adoptat, aprobat sau emis de o **autoritate publică în baza prevederilor constituționale sau legale**, care nu se supune controlului constituționalității și stabilește reguli de aplicare obligatorii pentru un număr nedeterminat de situații identice.

În conformitate cu prevederile art.220 alin.(1) din Codul administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art.87-93.

Astfel, articolul 87 alin.(1) din Codul administrativ statuează că, autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreționar, pentru investigarea stării de fapt, iar articolul 92 al aceluiași act normativ stabilește că, autoritatea publică **decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luînd în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele.** Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților.

Totodată, art.93 alin.(1) din Codul administrativ prevede că, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Analizînd circumstanțele de fapt ale pricinii, prin prisma normelor de drept sus-indicate care reglementează probele și probațiunea în procesul administrativ, Completul judiciar reține că, la data de 22 decembrie 2016, Consiliul Superior al Procurorilor prin hotărîrea nr.12-259/16, a aprobat Regulamentul cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor Procuraturii.

Regulamentul cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor Procuraturii, în temeiul art.35, art.70 alin.(1) lit.a) și alin.(2), art.77 și art.79 al Legii nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, stabilește temeiurile, condițiile și procedura de aplicare a măsurilor de încurajare a procurorilor, inclusiv diversitatea, modul de acordare, purtare a distincțiilor Procuraturii și descrierea lor heraldică.

Potrivit **Cap.V, al Regulamentului cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor Procuraturii**, prevede în pct.5.1. Dreptul de a propune acordarea distincțiilor Procuraturii îl au Procurorul General și adjuncții acestuia. Procurorii - șefi ai subdiviziunilor Procuraturii Generale sau procurorii-șefi ai procuraturilor teritoriale și specializate pot propune acordarea distincțiilor doar după consultarea cu efectivul din subordine. Medalia „Veteran al Procuraturii” poate fi acordată și la propunerea Asociației veteranilor Procuraturii Republicii Moldova.

Iar, **pct. 5.2** prevede că, nu pot fi propuși pentru decorare colaboratorii: a) care anterior au fost decorați cu o astfel de distincție; **b) care în ultimii 5 ani au fost sancționați disciplinar**; c) care au fost condamnați printr-o sentință definitivă pentru infracțiuni săvârșite cu intenție; **d) care nu se bucură de o reputație bună în colectiv sau în societate**; e) **care din alte motive întemeiate nu merită a fi decorați cu distincții**.

La data de 04 mai 2020, Asociația Procurorilor pentru Ordine și Dreptate s-a adresat cu o cerere către Consiliul Superior al Procurorilor, copia acesteia fiind expediată Procuraturii generale, prin care a solicitat revizuirea prevederilor pct.5.2. din Regulamentul cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor Procuraturii, urmat de: 1) abrogarea literei b), deoarece contravine prevederilor legale și afectează drepturile procurorilor de a fi încurajați; 2) stabilirea unor criterii clare de aplicare a literelor d) și e) din Regulament (f.d.36-37).

Prin Nota Procuraturii Generale nr.26-8d/20-233 din 27.05.2020, adresată Consiliului Superior al Procurorilor pe marginea adresării Asociației Procurorilor pentru Ordine și Dreptate privind operarea modificărilor în conținutul Regulamentului cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor Procuraturii, s-a comunicat că, consideră rezonabilă modificarea, de către Consiliul Superior al Procurorilor, a pct.5.2. lit.b) din Regulament prin substituirea textului de ”5 ani” cu textul ”un an”, procedeu normativ care vine să armonizeze prevederile regulamentare cu cele ale legii speciale, iar interdicțiile impuse de prevederile literelor d) și e) a pct.5.2 din Regulament, pot fi excluse (f.d.38-39).

Prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-42/2020 din 28 mai 2020, a fost respins demersul privind revizuirea unor prevederi din Regulamentul

cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor Procuraturii înaintat de Asociația Procurorilor pentru Ordine și Dreptate (f.d.42-45), iar la 09 iunie 2020 Asociația Procurorilor pentru Ordine și Dreptate s-a adresat în instanță cu prezenta acțiune (f.d.1-5).

Cu referire la legalitatea prevederilor lit. b) al pct. 5.2. din Capitolul V al Regulamentului cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor Procuraturii, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-259/16 din 22.12.2016, Completul judiciar observă că, prin norma respectivă din Regulament, de fapt s-a instituit o restricție la acordarea decorațiilor Procuraturii și anume că, procurorii nu pot fi propuși pentru decorare ”care în ultimii 5 ani au fost sancționați disciplinar”.

Completul judiciar observă că, introducerea interdicției sus-menționate, a servit drept temei pentru punerea în aplicare a prevederilor art.35 al Legii cu privire la Procuratură nr.3 din 25 februarie 2016.

Iar art.35 alin.(4) al Legii cu privire la Procuratură, stabilește că, nu pot fi aplicate măsurile de încurajare prevăzute la alin.(1) și (3) procurorilor în privința cărora este pornită o procedură disciplinară sau care au sancțiuni disciplinare nestinse.

Iar, potrivit art. 41 alin.(3) a Legii menționate, termenul de acțiune al sancțiunii disciplinare este de un an de la data aplicării. Iar alin.(5) al articolului menționat prevede că, în termen de un an de la data aplicării sancțiunii disciplinare, procurorul nu poate fi promovată și nu poate beneficia de nicio măsură de încurajare.

Astfel, interdicția instituită la lit. b) al pct. 5.2. al Regulamentului este disproporționată și excesivă, fiind contrară scopului și dispozițiilor legale indicate în art.41 alin.(5) din Legea cu privire la Procuratură, care limitează durata efectelor și consecințelor sancțiunii disciplinare la perioada unui an de zile din momentul aplicării.

Or, potrivit art.3 alin.(4) lit. b) al Legii nr.100 din 22.12.2017 cu privire la actele normative, actul normativ trebuie să se integreze organic în cadrul normativ în vigoare, scop în care: a) proiectul actului normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel cu care se află în conexiune; b) proiectul actului normativ întocmit în temeiul unui act normativ de nivel superior nu poate depăși limitele competenței instituite prin actul de nivel superior și nici nu poate contraveni scopului, principiilor și dispozițiilor acestuia.

Raportînd cele mai sus-elucidate circumstanțelor pricinii, Completul judiciar constată că interdicția prevăzută la litera b) al pct. 5.2. din Capitolul V al Regulamentului cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor Procuraturii, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-259/16 din 22.12.2016, care prevede de fapt că nu pot fi

acordate distincții procurorului timp de 5 ani după sancționarea disciplinară a acestuia, contravine prevederilor Legii cu privire la Procuratură nr.3 din 25 februarie 2016, care stabilește că, nu pot fi aplicate măsurile de încurajare procurorilor în privința cărora este pornită o procedură disciplinară sau care au sancțiuni disciplinare nestinse și că, în termen de un an de la data aplicării sancțiunii disciplinare, procurorul nu poate fi promovat și nu poate beneficia de nicio măsură de încurajare.

În conformitate cu prevederile art.16 alin.(1), (2) al Legii nr.100 din 22.12.2017 cu privire la actele normative, autoritățile administrației publice centrale de specialitate și autoritățile publice autonome emit sau aprobă, **în condițiile legii, acte normative**. Actele normative ale autorităților administrației publice centrale de specialitate și ale autorităților publice autonome sînt emise sau aprobate numai în temeiul și pentru executarea legilor și a hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului. Actele normative respective se limitează strict la cadrul stabilit de actele normative de nivel superior pentru executarea cărora se emit sau se aprobă și nu pot contraveni prevederilor actelor respective. **În clauza de adoptare a actelor normative ale autorităților administrației publice centrale de specialitate și ale autorităților publice autonome se indică expres actul normativ superior în temeiul căruia acestea sînt emise sau aprobate.**

Completul judiciar notează că, Regulamentul contestat în pricină reprezintă un act normativ emis de o autoritate a administrației publice centrale, emis în temeiul prevederilor art.35, art.70 alin.(1) lit.a) și alin.(2), art.77 și art.79 al Legii nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură.

Astfel, în conformitate cu art.70 alin.(1) lit.a) din Legii cu privire la Procuratură, Consiliul Superior al Procurorilor are următoarele competențe elaborează și aprobă regulamentele privind activitatea sa, privind funcționarea colegiilor și alte regulamente care îl vizează.

Potrivit art.35 alin.(2) al aceluiași act normativ, măsurile prevăzute la alin.(1) se aplică în baza criteriilor stabilite prin regulament aprobat de Consiliul Superior al Procurorilor. Acestea se aplică prin ordinul Procurorului General, la propunerea Consiliului Superior al Procurorilor.

În acest sens, Completul judiciar reține că, Regulamentul cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor Procuraturii, a fost adoptat în scopul stabilirii temeiurilor, condițiilor și procedura de aplicare a măsurilor de încurajare a procurorilor, inclusiv diversitatea, modul de acordare, purtare a distincțiilor Procuraturii și descrierea lor heraldică, prevăzută de art.35 al Legii cu privire la Procuratură.

Astfel reieșind din cele menționate supra, Completul judiciar constată că, la adoptarea interdicției prevăzute la lit. b) al pct. 5.2. din Capitolul V al

Regulamentului cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor Procuraturii, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-259/16 din 22.12.2016, autoritatea administrației publice centrale de specialitate a stabilit reglementări contrare prevederilor art.35 al Legii cu privire la Procuratură.

În conformitate cu prevederile art.224 alin.(1) lit.e) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată, în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul.

Completul judiciar notează că, la examinarea acțiunii de control normativ, legalitatea actului administrativ normativ urmează a fi verificată prin prisma dublului test al legalității care presupune a verifica dacă actul contestat contravine legii sau dacă sunt întrunite temeiurile de nulitate prevăzute de art.141 din Codul administrativ.

Raportînd norma de drept sus-indicată circumstanțelor pricinii, Completul judiciar reține că lit. b) al pct. 5.2. din Capitolul V al Regulamentului cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor Procuraturii, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-259/16 din 22.12.2016, contravine Legii cu privire la Procuratură nr.3 din 25 februarie 2016.

Reieșind din cele menționate supra, se conchide că, urmează a fi anulată prevederea lit.b) al pct.5.2 din Capitolul V al Regulamentului cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor Procuraturii, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-259/16 din 22.12.2016, ca fiind ilegală.

Cu referire la legalitatea prevederilor lit. d) al pct. 5.2. din Capitolul V al Regulamentului cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor Procuraturii, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-259/16 din 22.12.2016, Completul judiciar observă că, prin norma respectivă s-a instituit la fel o restricție procurorilor privind acordarea a distincțiilor Procuraturii și anume că nu pot fi propuși pentru decorare colaboratorii ”care nu se bucură de o reputație bună în colectiv sau în societate”.

Completul de judecată reține la caz că, această interdicție nu este contrară normelor legale, or înalta reputație profesională și integritatea personală reflectă atât calificarea profesională recunoscută a procurorului, cât și calitățile morale ale acestuia. Impunerea acestei interdicții pentru procurorii care urmează a fi decorați cu distincțiile Procuraturii este justificată prin rolul constituțional și prin prestigiul acestei instituții.

De asemenea, interdicția dată nu produce vreo ingerință în valorile protejate de Constituție, ci dimpotrivă, ea consolidează, prin calitățile personale și profesionale impuse procurorilor.

Completul de judecată reține la caz și Hotărârea nr.22 din 5 septembrie 2013 a Curții Constituționale, unde Curtea a menționat:

“ [...] 76. Buna reputație a judecătorului constituie o condiție a încrederii publice în justiție și eficiența acesteia, fără de care nu poate fi concepută calitatea justiției și deplina aplicare a dispozițiilor constituționale și legale care reglementează îndeplinirea sa. Corupția nu subminează doar încrederea în judecător, dar și în actul de justiție ca atare.”.

La fel, instanța reține că, procurorilor le revine un rol fundamental în administrarea justiției, iar regulile care le sunt aplicabile în exercitarea importantelor lor atribuții trebuie să încurajeze respectarea și îndeplinirea de către ei a principiilor democratice, contribuind astfel la o justiție penală echitabilă și asigurând o protecție reală a cetățenilor în fața fenomenului infracțional.

Prin urmare, un corp de procurori competent, independent și imparțial este de asemenea esențial pentru ca justiția penală să-și îndeplinească rolul în susținerea statului de drept și a constituționalismului. Respectarea statului de drept impune cele mai înalte standarde etice și profesionale în comportamentul procurorilor, atât în serviciul cât și în afara acestuia, capabile să aducă cetățenilor încredere în justiție. Astfel, față de procurori, sunt înaintate un șir de cerințe morale și de conduită specifice, o parte dintre ele fiind incluse în acte normative, altele urmând a fi însușite și respectate ca deziderate ale eticii profesionale.

Mai mult, Completul menționează că, aceasta este o condiție obiectivă pentru procurorii care urmează a fi decorați cu distincțiile Procuraturii și care poate fi probată prin documentele justificative, iar caracteristica acestora deja o apreciază autoritatea.

Cu referire la legalitatea prevederilor lit. e) al pct. 5.2. din Capitolul V al Regulamentului cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor Procuraturii, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-259/16 din 22.12.2016, Completul judiciar observă că, prin norma respectivă de asemenea s-a instituit o restricție procurorilor privind acordarea a distincțiilor Procuraturii și anume că nu pot fi propuși pentru decorare colaboratorii ”care din alte motive întemeiate nu merită a fi decorați cu distincții”.

Completul nu va reține ca întemeiate criticile reclamantului referitoare la neclaritatea și incertitudinea prevederilor contestate și menționează următoarele.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că, semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi. Principiul previzibilității legii nu se opune

ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clarificatoare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă. Este, în special, cazul profesioniștilor, care sunt obligați să dea dovadă de o mare prudență în exercitarea profesiei lor, motiv pentru care se așteaptă din partea lor să acorde o atenție specială evaluării riscurilor pe care aceasta le prezintă (Cantoni v. Franța, 15 noiembrie 1996, § 35).

Completul constată la caz că, destinatarii prevederilor criticate desfășoară o activitate din domeniul public, fiind persoane cu demnitate publică, așa încât este vorba de persoane avizate și diligente, care au obligația de a rămâne la curent cu normele legale în materie. Astfel, prevederea ” care din alte motive întemeiate nu merită a fi decorați cu distincții ” din lit. e) al pct. 5.2. din Capitolul V al Regulamentului cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor Procuraturii, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-259/16 din 22.12.2016, conține suficiente repere obiective pentru a fi considerat clar și previzibil la restricțiile stabilite pentru procurorii care urmează a fi decorați cu distincțiile Procuraturii.

Din considerentele supra-expuse, Completul judiciar concluzionează că, acțiunea urmează a fi admisă parțial, anulată ca fiind ilegală doar prevederea de la lit.b) al pct.5.2 din Capitolul V al Regulamentului cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor Procuraturii, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-259/16 din 22.12.2016, în rest, pretențiile urmând a fi respinse ca neîntemeiate.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit.e), art.227 Cod administrativ, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite parțial acțiunea Asociației Procurorilor pentru Ordine și Dreptate împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, persoană terță Procuratura Generală privind anularea unor prevederi din Regulamentul cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor Procuraturii, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-259/16 din 22.12.2016.

Se anulează prevederile lit.b) al pct.5.2 din Capitolul V al Regulamentului cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor Procuraturii, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-259/16 din 22.12.2016, ca fiind ilegal.

În rest, acțiunea Asociației Procurorilor pentru Ordine și Dreptate împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, persoană terță Procuratura Generală privind anularea prevederile lit.d) și e) al pct.5.2 din Capitolul V al Regulamentului cu privire la aplicarea măsurilor de încurajare a procurorilor și acordarea distincțiilor

Procuraturii, aprobat prin Hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-259/16 din 22.12.2016, se respinge ca neîntemeiată.

Prezenta hotărîre se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Procurorilor (www.csp.md).

Hotărîrea cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la pronunțare, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Președintele completului,

Anatolie Minciuna

Judecătorii

Ecaterina Palanciuc

Veronica Negru